

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 93

Мирослав Средановић

СМЕШНА ЗБИЉА

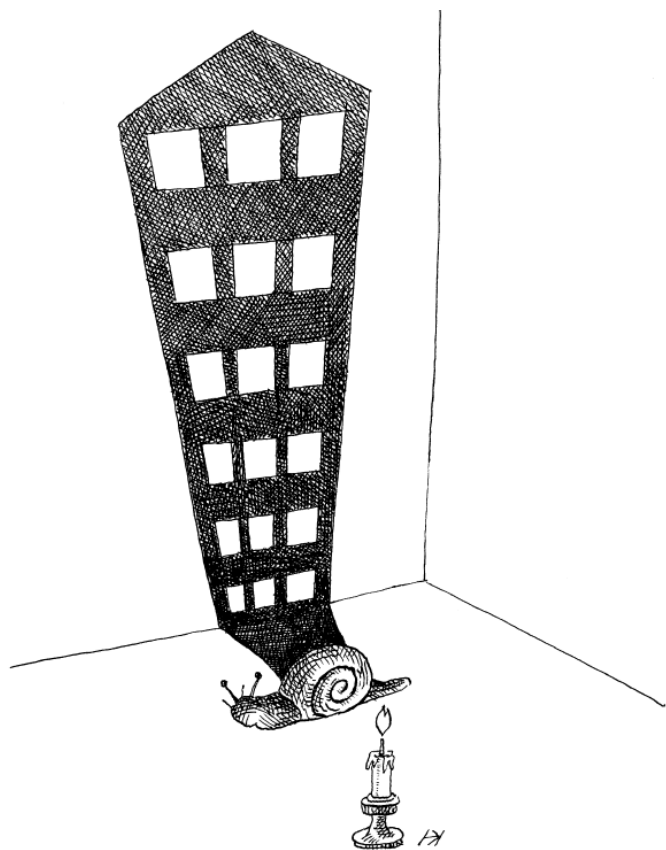


Алма

Београд, 2010

ВЕЛИКА СРБИЈА

Узалуд Србији скраћују државне границе.
Ми нашу земљу волимо безгранично.





Србију смањују. И тако – други постају велике
силе.



Преци су нам били у концентрационим логорима.
А и ми се налазимо у изолованој држави.



Србија је понудила Албанцима на Косову све што и
сама има. Више од аутономије, мање од
независности.



Лоше вести никада не долазе саме. Црна Гора и
Косово су стекли независност, а Србија ће бити
примљена у Европску унију.



Држава нам је остала без граница.
Више нећемо гинути на њеном бранику.



Светским моћницима ћемо остати дужни.
Нећемо им узвратити бомбардовање.



Преци су нам гинули за стварање државе.
Нису знали да организују референдум.



Србија и Црна Гора су унапредиле односе.
Међусобно су се раздружиле.



Новостворена држава је издала своју мапу
у крупној размери. На разгледници.



Земља нам се складно развија.
Не смањује се само територија, већ и
становништво.



Србија је регионална велесила. Поред свог
почасног вода, на својој територији има и 60
хиљада страних војника.



Није Црна Гора тако мала држава.
То други имају комплекс величине.



Србији не прети спољна опасност.
Освајачи немају више шта да јој узму.



Србија је потписала партнерство за мир.
Сада ћемо водити унутрашње борбе.



Албанци су се последњи одвојили од Србије.
На њих се више нема ко угледати.



Србија је стара европска земља.
Не памти се када је у њој владала демократија.



Србија је била цивилизацијска земља.
О томе сведоче древне ископине.



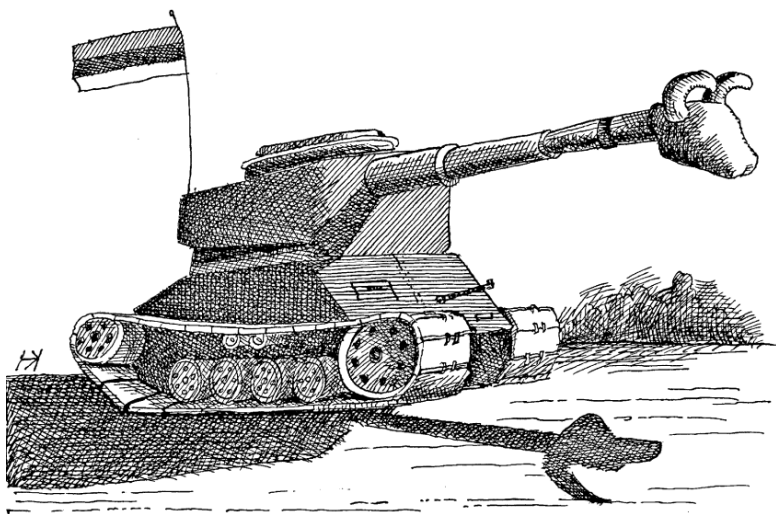
Србија је као Швајцарска.
Није чланица Европске уније.



Србија има услове за пријем у Европску унију.
То је стара вазална држава.

ВЕЛИКОСРБИ

Србе одмеравају од главе до пете.
И тако их проглашавају за великосрбе.





Срби су једино успешни у дељењу.
Други им ваде корен.



Патриотски Срби су похрлили на зов трубе.
Сјатили су се на вашар.



Србе су протерали са вековних огњишта.
А онда су им заждили огањ.



Чак и непријатељи желе Србима дуг живот.
Док издржавају доживотну робију.



И Срби имају бренд. Тужбалице.



Срби су одувек ратоборни.
Још у дивљаштву су одапињали отровне стреле.



Срби су опет агресори.
Воде дипломатску офанзиву.



Срби су завршили преговоре с Албанцима.
Сада могу да се посвете међусобним обрачунима.



Срби су назадни.
Они би да се врате тамо одакле су протерани.



Србима више не приписују колективну кривицу.
Сваки им је појединачно крив.



Нису сви Срби протерани.
Неки су остали да тамо докрајче свој живот.



Код Срба је рађање деце патриотски чин.
У последње време им је опао патриотизам.



Срби воле да се парниче због ситница.
Чак и због неправде.



Срби никоме не устају на ноге.
Познати су као староседеоци.



Срби су своје владаре ослепљивали, прогонили,
одсецали им главе. Чак су им давали и пензије.



Срби су засукали рукаве.
Тенкове су дочекали голоруки.



Турци су 1389. победили Србе на Косову.
За разлику од Срба, Турци немају шта да славе.



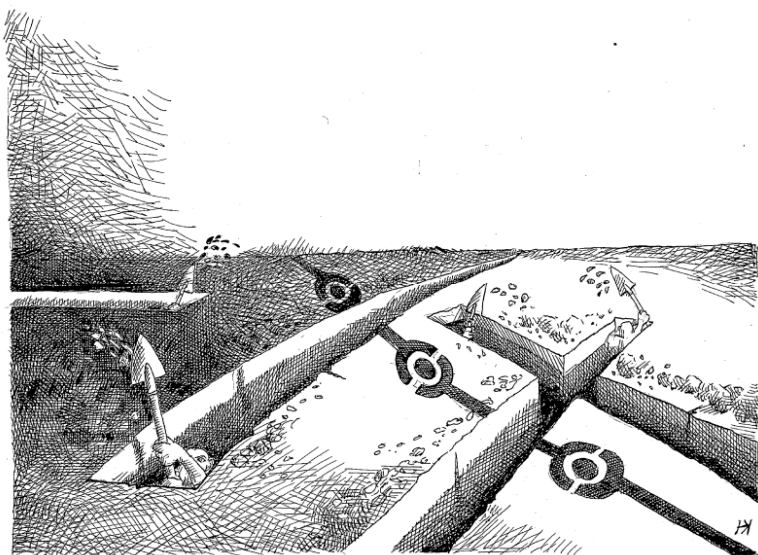
Поред мртвог, Срби имају и живог свеца.
Првом се моле, а другом се клањају.



Срби вређају мале народе.
Сматрају их себи равнима.

ТЕРИТОРИЈАЛНЕ ПРЕТЕНЗИЈЕ

Србија има територијалне претензије.
Према својим отетим територијама.





Некада су на Балкану живела сточарска племена.
Нека од племена су протерана, а стока је остала.



И деца могу да пребројавају Србе на Косову.
Знају да броје на прсте.



Срби на Косову су привилеговани.
Добиће они двоструке стандарде.



Срби на Косову имају иностране гаранције.
Добили су од Албанаца бесу.



Неће бити препуштено Шиптарима да владају
Косовом. Помагаће им и Албанци.



Срби намерно кваре мултиетичност Косова.
Неповратно беже.



Са Србима су благовремено прекинути преговори
око Косова. Срби су били умислили да се и они
нешто питају.



Србима на Косову се враћају исконска права.
Уместо у својој држави, живеће у првобитној
заједници.



Русија се меша у унутрашња питања Америке.
На Косову.



Ноам Чомски би да филозофира око Косова.
Не разуме се он у политику свршеног чина.



Србија не поштује приоритете.
Она би да уђе у Европску унију заједно са Косовом.



Страни представници ће надлетати Србе на Косову.
Њихова беда се види и из авиона.



Срби на Косову себе прецењују.
Траже права као да су Албанци.



Сизиф гура гранични камен.
Између Косова и Србије.



Између Србије и Косова је административна
граница. Може је прећи свако коме
ударе суви жиг.



Србија има план за случај проглашења
независности Косова. Припрема свог амбасадора.



Албанци на Косову су имали велики прираштај.
Захваљујући Титовом кумовању.



Срби се више не повлаче преко Албаније.
Албанску голготу доживљавају на Косову.



Проглашењем независности Косова,
Срби су добили демократско право. Да протестују.



Косово је српски олтар.
Стално му се приносе нове жртве.



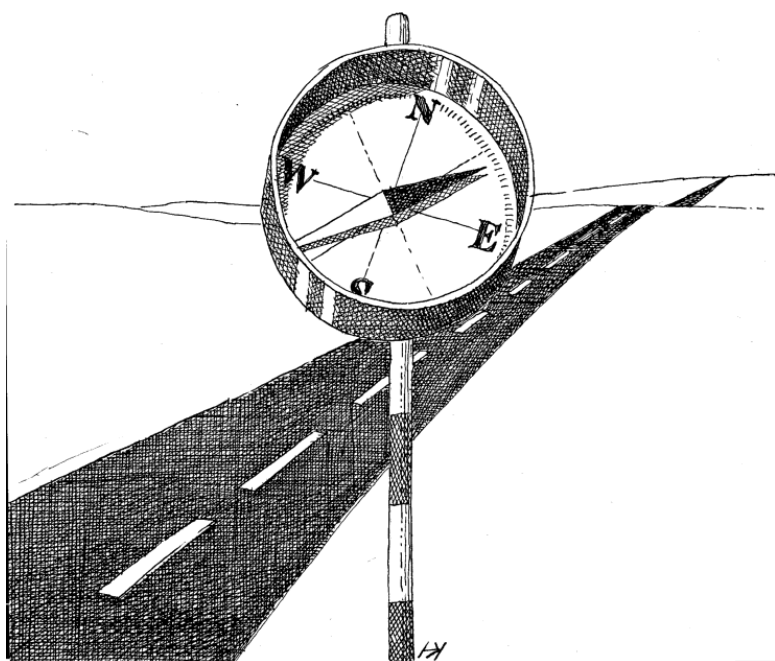
Србија и Америка су постале суседи.
На Косову.



Борили су се за независно Косово.
Хероински.



Србија се меша у саму себе.
На Косову.



МЕЂУНАРОДНИ ПОЛОЖАЈ

Србија је погодна за међународни гасовод.
У земљи влада велики притисак.





Земља нам има дугу развојну перспективу.
Стартује из места.



Имамо добру посматрачку позицију према
Европској унији. Виримо кроз тарабу.



Не сме се признати било чија окупација земље.
Мандат имају само мировне снаге.



Странци нам дају несебична обећања.
То су нам вербалне донације.



Заостали смо у развоју.
Ми смо друштво са посебним потребама.



Привлачна смо земља.
Имамо богату понуду медвеђих услуга.



Истина је да нам се држава смањила.
Али нам се зато порез по глави становника
повећао.



Изгубили смо рат.
Моле се светски моћници да нам га не враћају.



У свету нас озбиљно схватају.
Чак нам и прете.



Нисмо више у изолацији.
Долазе нам у посете страни министри
за ванредне ситуације.



Србија ће у суседне отцепљене земље послати
најбољег амбасадора. У Америку и Русију могу да
иду Курта и Мурта.



Државници се позивају на пецање.
Намештају једни другима силиконске мамце.



Са суседима имамо развијену сарадњу.
Размењујемо протестне ноте на највишем нивоу.



Светски моћници не знају где је Србија.
Наводе их локатори.



Наше државне тајне су заштићене.
У иностраним архивама.



Морамо смањити домет ваздушних пушака.
Да не пребацују преко нове државне границе.



Странпутице су постале наши коридори.
За ваљање дроге.



Нису више грлати гуслари.
Прометнули су се у прве мондијалистичке виолине.



Због безбедности је ограничена брзина на
путевима. Једино је на европском путу дозвољено
претицање у кривинама.



Српски министри имају интензивну међународну
сарадњу. Често су на Косову.



Босна није приоритет за Европску унију.
Тамо има још преосталих Срба.



За време посете страног моћника заварују шахтове.
И запушавају демонстрантима уста.



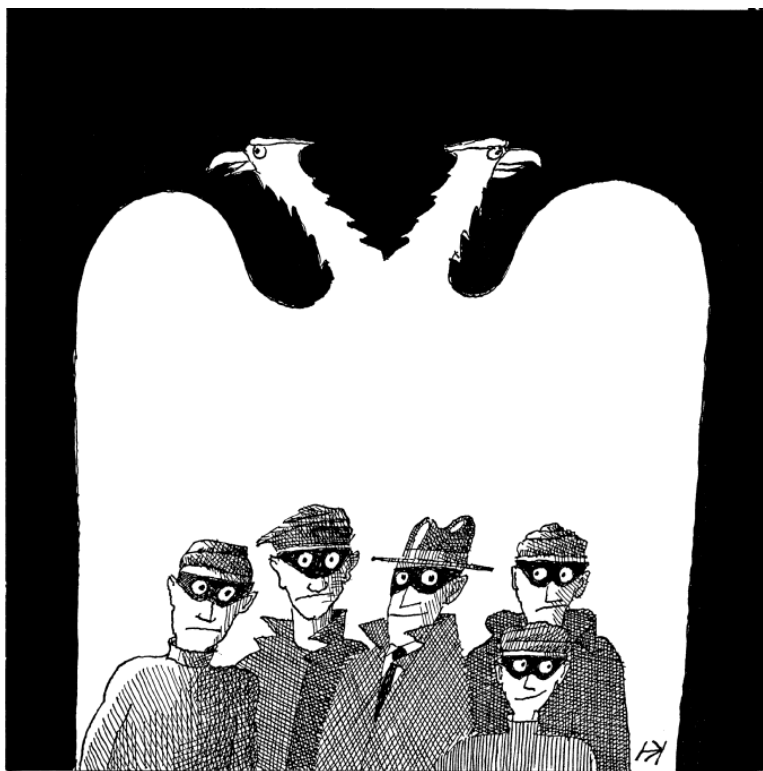
Људи се наклањају од Истока према Западу.
Поводе се за Сунцем.



Грађани Србије и не морају да путују.
Њих у иностранству представљају властодршци.

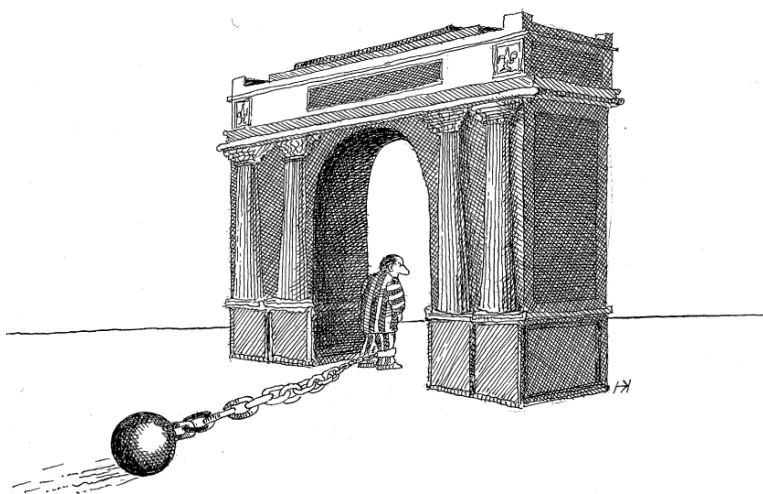


Наши политичари имају разноврстан репертоар.
Једни наричу за Косовом, други певају
„Оду радости“.



ЧАСНИ СУД

Судски поступци дуго трају.
Није то светски рат па да се заврши
за четири године.





Суд се уселио у високу палату.
Имаћемо суђења на највишем нивоу.



Убица није поштеђен.
Осуђен је због злоупотребе службеног положаја.



На суду је направио омашку.
Излетела му је истина.



Сведок је непоуздан.
Не може му се веровати да је преживео масовне
ликвидације.



Хашкој тужитељици су Срби омиљени ликови.
Прижељкивала их је у самици.



Судски поступци трају дуго.
Продужио се људски век.



Није некажњено убијао људе.
Добио је строги укор.



Није лако сведоку.
Мора да описује невиђени злочин.



Криминалац је побегао из затвора.
Интегрисао се у наше друштво.



Затвореник је прекршио кућни ред.
Извршио је самоубиство.



Сведок је остао при свом исказу.
И даље лаже.



Незахвални народ се жали на неправду.
А овамо, све пресуде се изричу у његово име.



Пишу кривичне законе без довољно искуства.
Затворског.



Не подржавају смртну казну.
Обешеном су измакли ослонац.



Државни функционер се није одазвао суду.
Очекује свечану позивницу.



Не може се донети закон о повратку имовине.
Отимачина није још завршена.



Не мењамо произвољно законе.
Ми то радимо само у великој нужди.



Код нас је укинута смртна казна.
Прешло се на убиства.



Криминалац није крив.
Тако му је суђено.



Наши властодршци нису криви.
Они се увек нађу на погрешном месту
у погрешно време.



Ми не кастрирамо због мита.
Не желимо да масовно изумремо.



Злочинцима ће и после сто година бити суђено.
Уколико их жртве препознају.



Убио је јавно.
Осумњичен је за наводно убиство.



У нашем фудбалу су се променила правила.
Суђења се обављају у судницама
за организовани криминал.



Оптужени није ометао исказе сведока.
Пустио их је да несметано лажу.



Тужилац није оптужио злочине.
Није лако доказати масовна убиства.



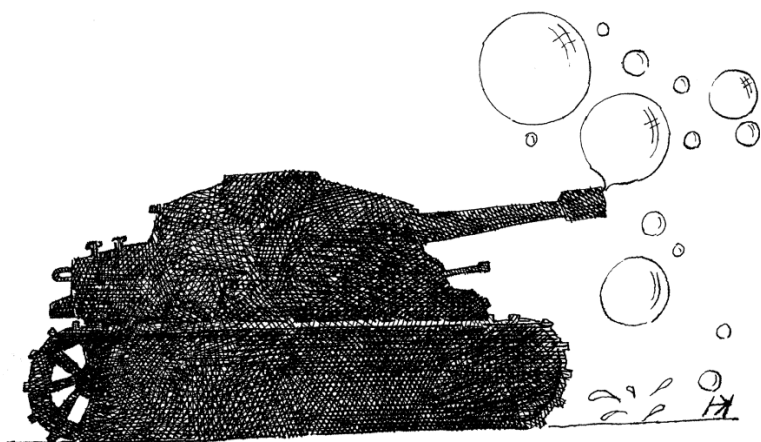
Хашки трибунал је правичан.
Ни један Србин му се није извукао.



Затворски чувари лепо испраћају своје
преваспитанике. Позивају их да им опет дођу.

СИМУЛИРАНА ОДБРАНА

Војска држи маневре.
Симулира одбрану земље.





Нема више одласка у рат.
Ни стицања друга до гроба.



У рату је стрељао људе из страха од
претпостављених. Бојао се да му не обрију браду.



Не смемо мрзети окупаторе.
На расној и националној основи.



Патентирали смо производњу оружја.
Штитимо нашу интелектуалну својину.



Нису сви у рату страдали.
Има и преживелих жртава.



Политика је наставак рата другим средствима.
Дрвљем и камењем.



Да би постале светске мировне снаге,
морају се наоружати.
До зуба.



Производимо оружје.
То нам је извозни бум.



Нема више ратова, ни народних хероја.
Морамо да живимо од старе славе.



Светски мир је стабилан.
Чувају га силом оружја: с копна, мора и из ваздуха.



Нема више војне дисциплине.
Војска је распуштена.



Укинули смо територијалну одбрану.
Завршено је запоседање земље.



Код нас нема ратова.
Гине се из чиста мира.



Повећана је борбена готовост војске.
Она је у застрашујућем стању.



Нисмо неосетљиви.
Потресли смо се када су нас бомбардовали.



Припадници војске не могу самоиницијативно
испољавати политичка уверења. Морају слушати
команде.



Властодршци нису учествовали у рату.
Али знају да нам командују у миру.



Држава отима грађанима земљу.
А онда захтева да гину за отаџбину.



Филмови приказују ратовања на Балкану.
Млађима испод сто година нису препоручљиви
за гледање.



Завршио је цивилно служење војске.
А онда је добио ратни распоред.



Ми прослављамо сваки мир. Пуцњавом.



Нема више ратова.
Сада патриоте морају да се међусобно пљачкају.



Водили су ратове по Женевским конвенцијама.
И изгубили.



Не верујемо у дојаве о подметнутим бомбама. Нама
авионске бомбе падају с неба.



Не треба нам армија.
Нама треба војска народног спаса.



Војска неће водити спољне ратове.
Наша војска ће служити за унутрашњу употребу.



Човечанство има шансу.
Пронађено је оружје будућности.

ПРЕДУСРЕТЉИВА ПОЛИЦИЈА

Демонстранти су постали мирни.
Полиција им је изашла у сусрет.





Вратила су нам се незаборавна времена.
Демонстранти и полицијски кордони.



Полиција штрајкује.
За то време се очекује смањење криминала.



Прислушкивани је упутио полицији деманти.
Тврди да су га погрешно разумели.



Није препоручљиво хапсити велике криминалце.
То би био напад на Нови поредак.



Власт обезбеђује јавност свога рада.
Преко тајне полиције.



Човек је убијен.
Полиција је успела да утврди његов идентитет.



Нема више тајних хапшења.
Сада се на људе организују хајке.



Опозиционер је близак властима.
Од раније је познат полицији.



Саобраћајац је догурао до генерала.
Успешно командује коњским снагама.



Пожртвовани државни чиновник ради у две смене.
Као полицајац и као криминалац.



Власт нам је за страхопоштовање.
Чувају је набилдовани телохранитељи.



Полиција не прикрива истину.
Потура је чак у више верзија.



Загарантована је тајност говора.
Можемо да причамо сами са собом.



Морају се отворити тајни полицијски досијеи.
Једино и даље треба утајивати порез.



Не зна им се за тајну опозициону прошлост.
Запечаћена је у полицијским досијеима.



Полиција делује благовремено.
Стиже одмах после злочина.



Полиција је повредила аутономију универзитета.
Похапсила је корумпиране професоре.



Криминалци су скромнији од полиције.
Они се не хвале својим делима.



Код нас не влада златна грозница.
Ми трагамо за хашким бегунцима.



Полиција је опозиционара тајно надзирала.
Све док није јавно ликвидирао.



Не влада тоталитаризам.
Одвојено хапсе војска и полиција.



Шутнуо је полицијског пса.
Ударио је на власт.



Полиција делује превентивно.
Застрашује.



Криминалци се боје наше полиције.
Многи су јој пред носом побегли у иностранство.



Полиција је извршила детаљан претрес.
Тражила је грађанину скривене мисли.



Полиција није открила починиоце убиства.
Брижљиво чува државну тајну.



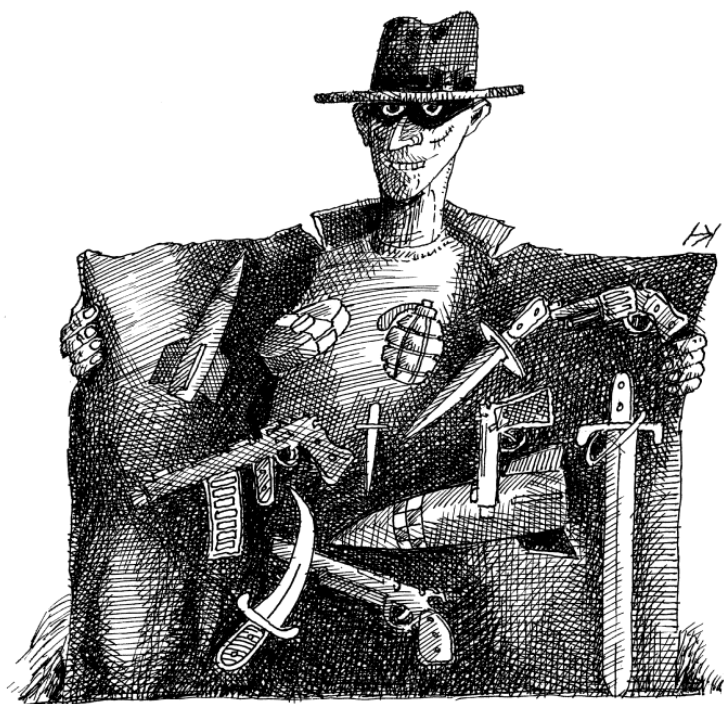
У Србији се може безбедно живети.
На сопствени ризик.



Ухваћени су обијачи банака.
Заглавили су се у нашем саобраћају.

УГЛЕДНЕ ЛИЧНОСТИ

Код нас није лако бити угледна личност.
То тешко постаје чак и један криминалац.





Полиција тврди да је похватала све лопове.
Од сада ће за крађу бити осумњичени преостали
грађани.



Пред министарствима штрајкаче сачекује полиција.
Да их послужи.



Потребна је контрола наших тајних служби на
више нивоа. Укључујући и подземље.



Земља нам је као егзотично острво.
Пуна је криминалаца.



У нашем друштву све више јачају породице.
Мафијашке.



Мафијаши више не падају у затвор због утајеног пореза. Сада прво подмирују своју државу.



Нема застарелог средњевековног витештва.
Потисле су га сачекуше.



Криминалац је доспео на истакнуто место.
На потерницу.



Отворио је четворе очи.
На фантомки.



Многи криминалци су безбедни.
Налазе се на потерницама.



Живимо у мирном крају.
У њему се врше тихе ликвидације.



Криминалци раде за државу.
Међусобно се убијају.



Богатство им је у страним банкама.
Али зато, власт држе у својој земљи.



Због крађе, плачки и убијања, нико се не каје.
То нису наши смртни грехови.



Мафијаши нису све приграбили.
Нешто су оставили и својим потомцима.



Мафијаши су имали жучнију пословну дискусију.
Одјекнули су рафали.



При сусрету се уљудно скида шешир.
Каткада и глава.



Држава стално прети криминалцима.
То их емотивно погађа.



И код мафијаша човек има вредност.
Уколико је уцењен.



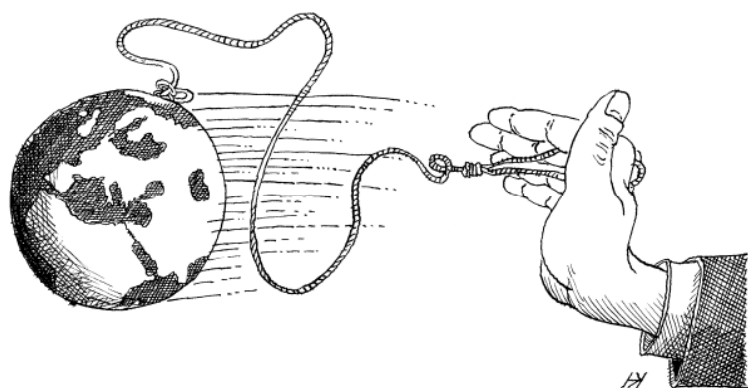
Скупо одело, цип, телохранитељи,
дружење с политичарима.
То још не значи да је постао велики мафијаш.



Мафијаши немају узор.
Они превазилазе сами себе.

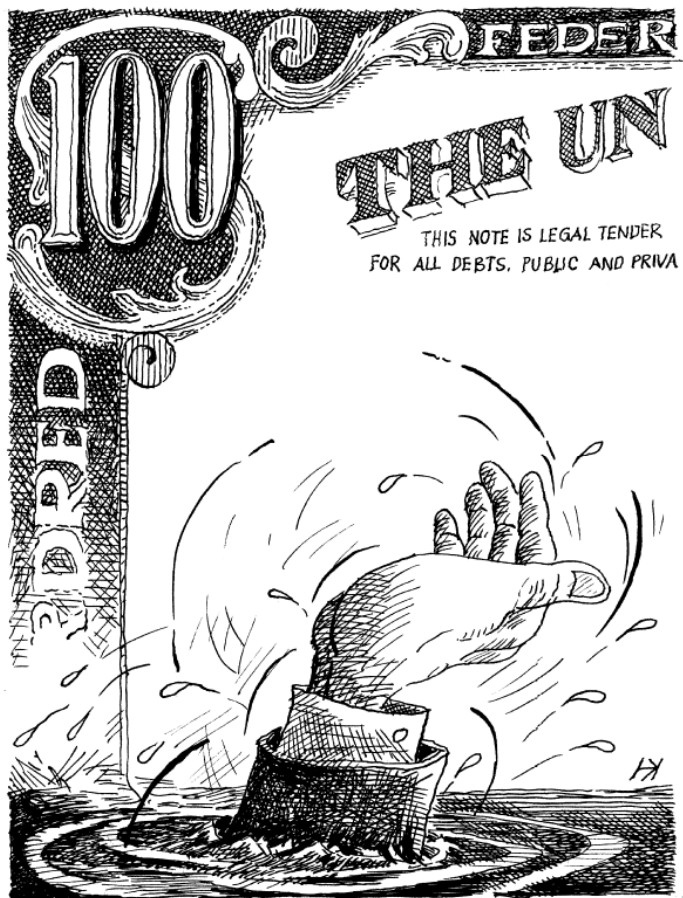


Код нас се не убија из мржње.
Убија се братски.



УВИЋАВНИ БОГАТАШИ

Нису богаташи будзашто купили целу Србију.
Чекају да још више појевтини.





И богати понекада посте.
Сиромашни због њих стално испаштају.



Надамо се да ће се свет изједначити са нама.
Да ће богати осиромашити.



Скоројевићи су од прошлости
мало тога присвојили.
Само раритете.



Ситни криминалци су без перспективе.
Никада од њих неће постати тајкуни.



Број богатих се смањује.
Али се, зато, повећава сиротиња.



Сиромашне породице се распадају.
Труле богаташке породице су постале стуб државе.



Смањили су брану између богатих и сиромашних.
Да се богатима лакше прелива.



Нашим профитерима не треба одузети богатство.
Тако ћемо и ми имати своје Рокфелере.



Кесе, торбе, кофери...
То су токови нашег новца.



Успешног бизнисмена је немогуће следити.
Нико не зна чиме се бави.



Пљачкаши златних резерви немају грижу савести.
Они су људи племенитог кова.



Грађани сиромаше, а појединци се богате.
Тај прогрес се наставља.



Неће да истовремено буде државни званичник и
истакнути мафијаш. Било би то непотребно
гомилање функција.



Патриотски тајкуни улажу у своју земљу.
Купују да би је препродавали.



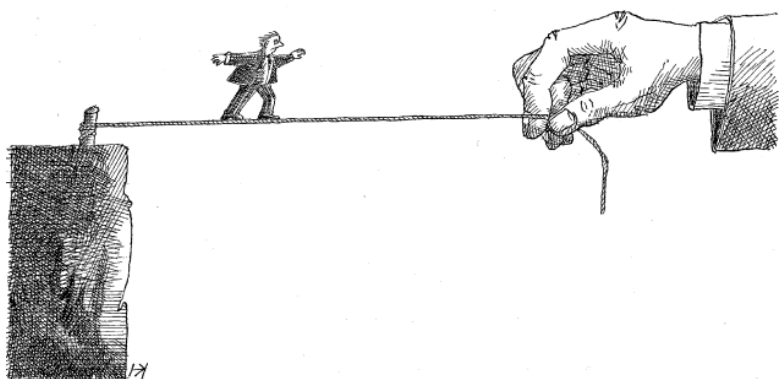
Не вреди се пред сиротињом хвалисати богатством.
То код ње не изазива чак ни завист.



Скоројевић није имао породичну гробницу.
Сахранили су га у Алеји великана.

СУЗБИЈЕНА НЕЗАПОСЛЕНОСТ

Држава је сузбила незапосленост.
Незапосленима је улаз строго забрањен.





Школовани су незапослени.
Запослени се описмењују уз рад.



Не обрађујемо земљу. Чувамо нетакнуту природу.



Незапослени су привилеговани.
Не могу их оптужити за злоупотребу
службеног положаја.



За младе се подижу развојни капацитети. Теретане.



Нису државни положаји тако недоступни.
То ће нам потврдити сваки министров рођак.



Држава је отворила јавне радове да искорени
незапосленост. Гради Потемкинова села.



Наши радници не штрајкују.
То ради светска сиротиња.



Није се сва младост иселила у иностранство.
Остао нам је подмладак политичких партија.



Држава је уравнотежена.
Има прилив дугова и одлив мозга.



Пуно је незапослених.
Нема више осуде на друштвено користан рад.



Код нас само половина грађана
стрепи од губитка посла.
Друга половина је незапослена.



Држава води бригу о својим грађанима.
Не искорењује незапослене.



Деца нам се и у иностранству запошљавају преко
везе. Користе интернет.



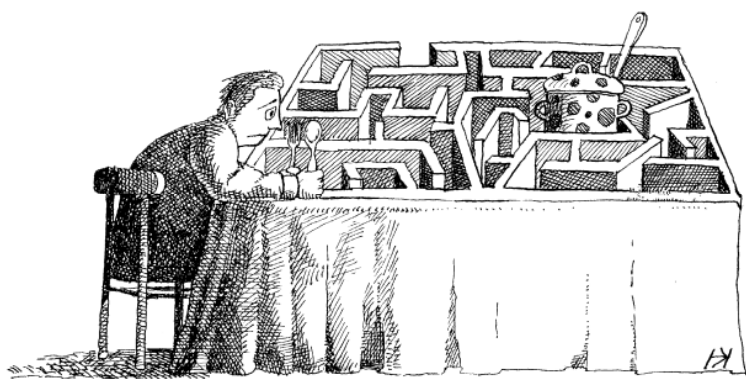
У иностранство се исељава школована младост.
Нешколовани су наши развојни капацитети.



Србија је постала велесила. Има армију
незапослених.

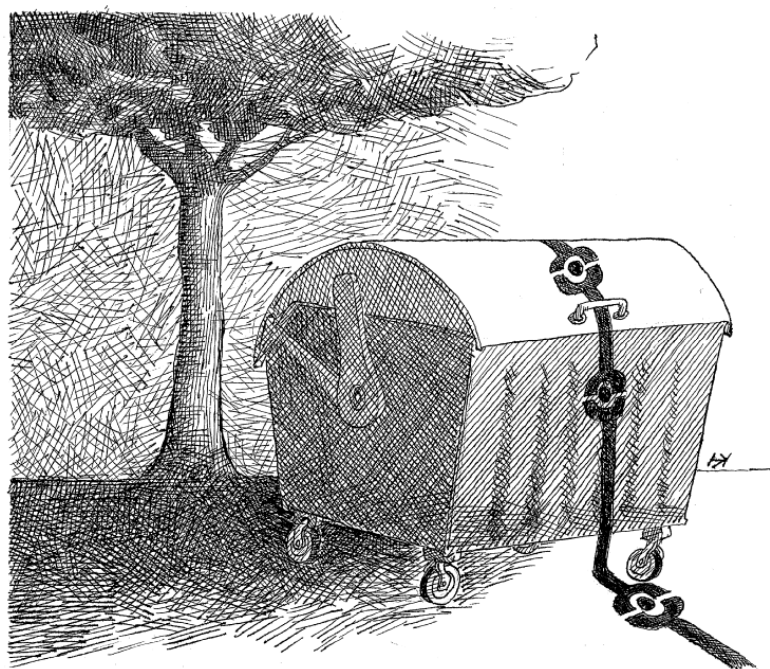


Синдикалци су за Први мај држали ватрене говоре.
А онда су распалили роштиљ.



СОЦИЈАЛНА ПРАВДА

Код нас влада социјална правда.
Сиромаштво је већини доступно.





Сиромашни су захваћени демократским
променама. Просјаци су уклоњени испред
богаташких вила.



Многи од нас су као Тесла.
Били су богати, па су осиромашили.



Клошара су отпустили из болнице.
На кућно лечење.



Сиромах је увек савремено одевен.
Последњим моделима из контејнера.



Дао сам све од себе.
Више ми ни просјаци не прилазе.



Жалимо се на сиромаштво.
А траву не пасемо, него је пушимо.



На сиромашним грађанима почива власт.
Обогаћена.



Малобројна смо нација.
Али нам, зато, по глави пада пуно беде.



Човек је преминуо од глади.
У Улици солидарности.



Грађани умиру од глади.
Кваре углед своје државе.



Код нас нема гладних.
И сиромашнима је кнедла у грлу.



Сиромах се окачио о контејнер.
То је његов билборд.



Код нас се стока тови.
Људи гладују.



Земља нам стагнира.
То је сиромашнима једина непокретност.



Незадовољни радници света демонстрирају.
Наши сиромаси ударају бригу на весеље.



Пред црквом је пуно верника.
Просе.



Човек има дупли пех.
Осим што је сиромашан, још је и паметан.



Непријатне ствари заборављамо.
Многи се нерадо сећају својих бедних живота.



У Србији нема велике неједнакости.
Већина је сиромашна.



Сиромах није искористио друштвене прилике.
Ништа још није украо.



Држава брине о сиромашнима.
Организује им игре на срећу.

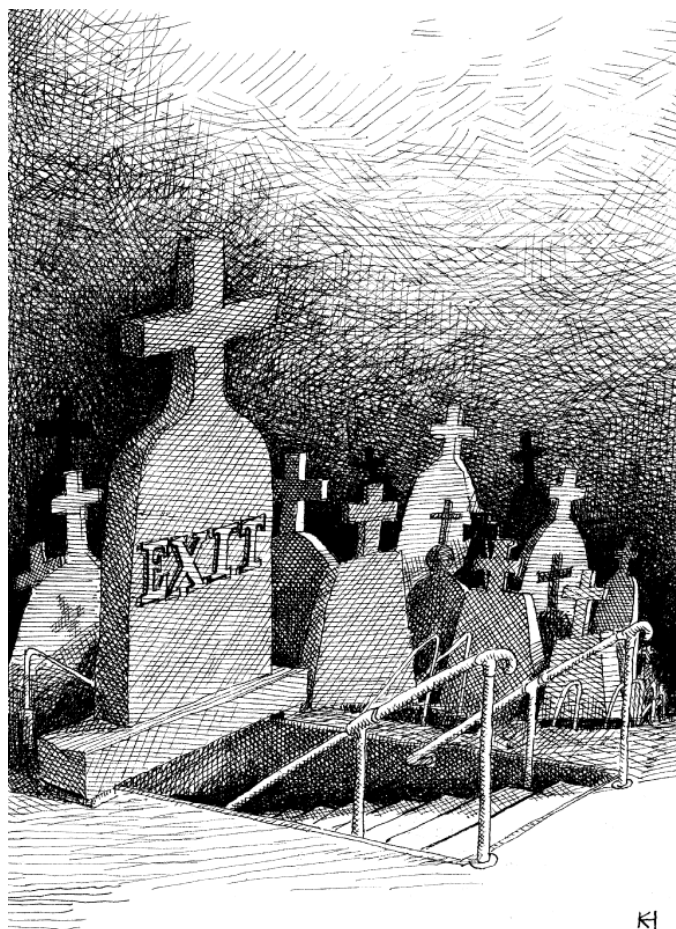


Штрајк глађу не узнемирава власт.
Гладовање је код нас нормална појава.



ДОБРОДОШЛЕ ИЗБЕГЛИЦЕ

Помажу прогнаницима да обнове згаришта.
Дочекују их дрвљем и камењем.





Код нас не влада отуђеност.
Избеглице су смештене у сабирне центре.



Тешко живимо, али се надамо избављењу.
Да нам једном дође крај овом животу.



Борили су се за светлију будућност.
Постали су слепци.



Грађани су неравноправни.
Главе им нису подједнако уцењене.



Жртве нису довољно мртве.
Још узнемиравају злочинце.



Успео је скуп о негирању злочина.
Није било преживелих да ремете.



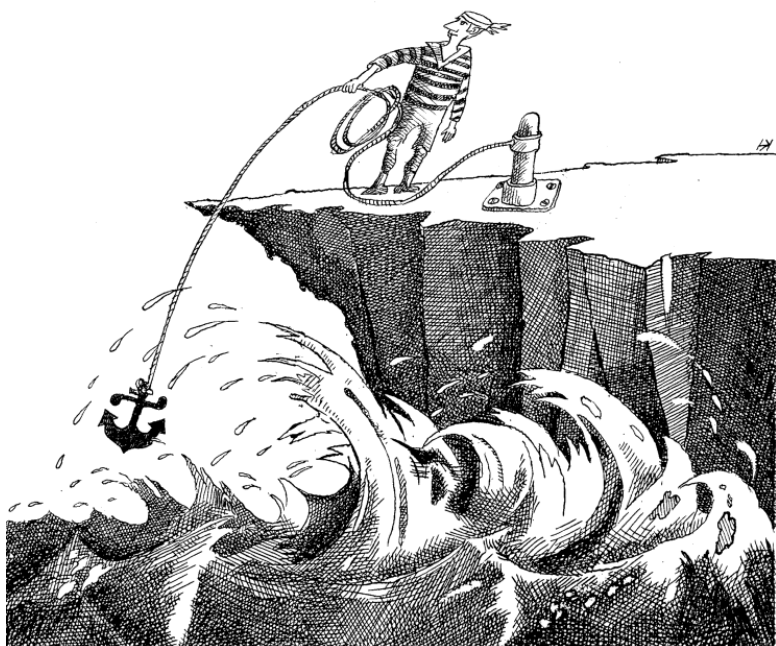
Угледамо се на своје далеке претке.
Бавимо се ловом и риболовом и тако
преживљавамо.



Нису сви грађани једнаки.
Издајају се ометени у развоју,
Роми, пензионери, избеглице...

НЕПОТКУПЉИВИ ПОСЛАНИЦИ

Нису сви посланици поткупљиви.
Неки су и продане душе.





Народ своју власт бира тајно.
Због стида.



Свет се искварио.
Не верује више ни лажима политичара.



После дебате у парламенту,
посланику је преостало плувачке.
За још један наступ.



Наш је народ сложан.
Изабрао је хетерогену власт.



Убедљиво су победили на демократским изборима.
Поразили су половину народа.



Многи се грађани непристојно понашају.
Као да су у народној скупштини.



Вишестраначки посланици се упадљиво разликују.
По беџевима.



Посланици су пристојни.
Вређају само по пословнику.



Наши завађени посланици добро играју фудбал.
Вешти су у казненом простору.



Грађанима је мало демократије.
Они би још и изборе.



Власт заказује скупове испред народне скупштине.
Скупштина јој служи за увесељавање народа.



Посланици не дају другима да дођу до речи.
Уче нас парламентаризму.



Посланици не дискриминишу полове.
Псују једни другима и оца и мајку.



Од политичара не тражимо још и дела.
Доста нам је и њихових лажи.



Политичари су као породица.
Завађени.



Пред изборе нам политичари нуде мостове.
Да нас опет преведу жедне преко воде.



Избори за председника кућног савета су
нерегуларни. Нису позвани страни посматрачи.



Заслужним грађанима се свечано уручују пасоши.
Довољно је приложити фотографију у страначкој
боји.



Живимо кампањски.
Од избора до избора.



Добили смо још једну политичку странку.
Муж и жена су се развели.



Код нас влада представничка демократија.
Краде се у име народа.



Превртљивац вреди двоструко.
Поткупљују га и власт и опозиција.



Одбацили смо више неприхватљивих
верзија устава.
Неке су биле чак и демократске.



Политичар се удаљио од центра.
Преселио се у вилу на периферији.



ЛЕГЕНДАРНИ ДРЖАВНИЦИ

Нисмо имали нормалне државнике.
Сви су били легендарни.





Наши политичари успешно преговарају.
Вештину су стекли на преговорима
око изгубљеног Косова.



Самодржац је испустио власт из руке.
Чврсте.



Национална величина посрће.
Слава му је ударила у главу.



Властодршци се не ослањају само на своју оскудну
памет. За саветнике узимају глупље од себе.



Принц наследник не може да постане краљ.
Већ имамо аутократе на власти.



Победио је на демократским изборима.
Освојио је апсолутну власт.



Није се узалуд мучио да би завршио
основну школу.
Поставили су га на високу функцију.



Није неуки диктатор.
Он је просвећени апсолутиста.



Властодршци нису бескрупулозни Макијавелисти.
Средства троше, али циљеве не остварују.



Није самодржац.
Власт дели са својом женом.



Код нас не влада естатизам.
Држава је приватизована.



На листи најмоћнијих људи нема председника
државе.
Он ни са ким не дели власт.



Над нама је лако владати.
То може чак и један диктатор.



Наши политичари не подносе оставке.
Они се не баве јефтиним триковима.



Не могу свргнути политичари и даље да уживају
привилегије. Оне припадају садашњим
режимлијама.



Победници су великодушни.
Свргнутим властодршцима приписују све грехове.



Бивши и садашњи властодршци се разликују.
Садашњи нису још никоме одговарали.



Моћници нам се склањају с пута.
Претичу нас у кривинама.



Диктатор није гурао проблеме под тепих.
Он је вршио чистке.



Прво је завршио вечерњу школу.
А онда се преко ноћи и обогатио.



Земља је пуна аристократа.
Појавили су се краљеви подземља.



Државник је зашао у свој мили народ.
Окружили су га телохранитељи.



Демократски државник има близак контакт с
грађанима. Преко својих миљеника.



Вође пуштају народ испред себе.
Када загусти.



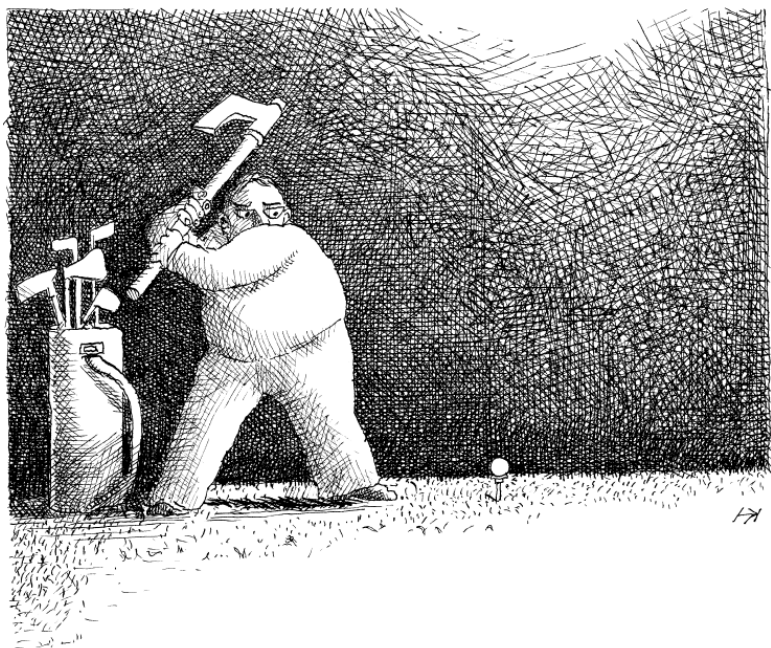
У Србији су најдуже владали владари без деце.
Није имао ко да их свргне.



Претила нам је диктатура.
Срећом, демократа је узео власт у своје руке.

ЏЕТ – СЕТ

Џет-сет се појављује на јавним
манифестацијама.
И тако бивају виђени грађани.





Код нас нема дрогираних.
То само неки халуцинирају.



Лепотица се јавно скинула гола.
После ће већ нешто на себе навући.



Војери више не иду у паркове.
Гледају ТВ.



Естрадни певачи редовно подмирују порез.
На плејбек.



Иза успешног министра стоји моћна жена.
Омогућила му је и љубавницу.



Престао је да се дрогира.
Наркотици више на њега не делују.



Врли грађани се не швалеришу.
Они једино варају своју државу.



Естрадна дива се размеће непотребним стварима.
Купила је гаће.



Рододајка је постала широкогруда.
Уградила је силиконе.



Истакнути научник је добио на популарности.
Дели место са народном певаљком.



Жели да развије мисаоне органе.
Вежба у теретани.



Сомови се успешно пецају.
На силиконске мамце.



Била је на окупу естрадна елита: силиконке, порно диве, контроверзни бизнисмени, телохранитељи, тајни агенти, спонзоруше... И баба која се чешља.



Није довољно бити политичар, бизнисмен, естрадна звезда... Угледан грађанин мора имати и сексуалну аферу.



Тргови и булевари добијају имена заслужних људи. Ред је да и проститутке добију своју улицу.



Код нас је пуно Парис Хилтон.
Возе пијане.

ЗАДОЈЕНИ ПОЛИТИЧАРИ

Политичари нису сисали мајчино млеко.
Они су задојени идеологијом.





Проширена је комична сцена.
Политичари су постали путујући глумци.



Није лако политичарима са незадовољним народом.
Стално морају да га замајавају.



Политичари узалудно држе дијету.
И даље су похлепни на власт.



Лако је Јапанцима да врше самоубиство због части.
Наши властодршци су лишени тог преимућства.



Политичар је на двојницама свирао своме стаду.
Сада дипла народу.



За уживање доживотних привилегија, довољно је
бити члан врхушке. Актуелне или макар свргнуте.



Политичари су обећања народу исписали
на надуваним балонима.
А онда су балони пукли.



Код нас не јури луд збуњеног.
Они су у коалицији.



Живимо узбудљив транзициони живот.
Имамо пљачке, убиства и изборе.



У нашем демократском друштву не владају
анонимуси. То су све самозвани лидери.



О судбини земље брину политичари, невладине
организације, самозванци...
Чак и неки компетентни људи.



Политичари се претварају да су слуге народа.
И тако га поткрадају.



Политичари не беже од јавности.
Спремни су да одговарају
на намештена питања новинара.



Код нас влада демократски плурализам.
Властодржац је из владајуће,
а жена из опозиционе партије.



Политичари су слободни у изражавању свога
мишљења. Не подлежу здравом разуму.



Политичке партије се размножавају као
примитивни организми. Дељењем.



Политичари обилазе немоћне грађане.
Обећају им бољи сексуални живот.



Политичари се не служе провидним лажима.
Лажи су им вешто увијене.



Грађани забадају нос где им не доликује.
Чак и у политику.



У својој кампањи политичари залазе и међу децу.
Кваре им игру.



Кик боксер је постао успешни политичар.
Познаје технику ниских удараца.



На изборима подмећу више лоших кандидата.
И тако, народу омогућују да изабере најгоре.



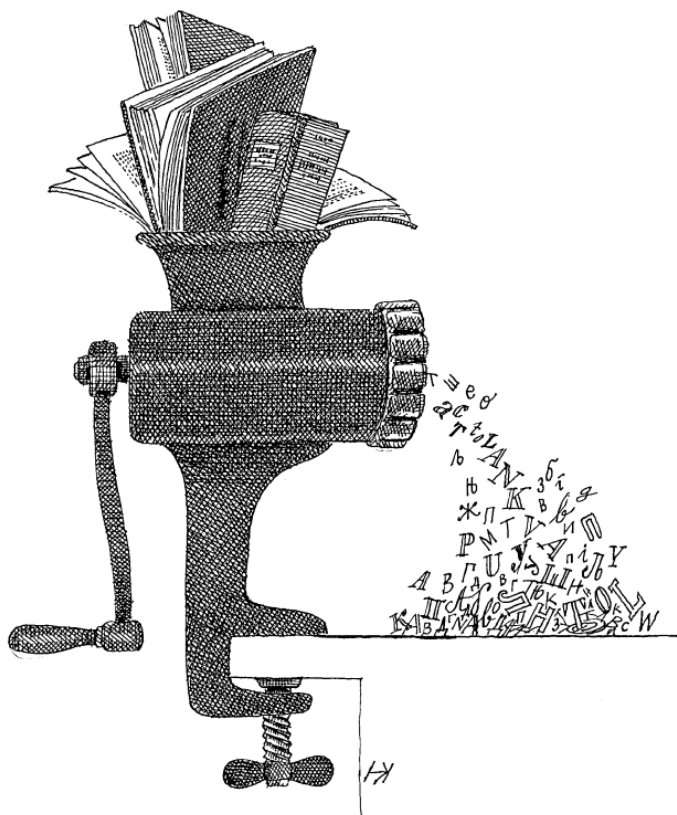
Политичари држе до реда.
Псују нас све по бирачком списку.



Победничка партија ће одржати тајна обећања.
Својим агитаторима ће доделити јавне функције.

ПРОСВЕЋЕНИ КАДРОВИ

Имају богату библиотеку.
Радне, штедне и партијске књижице.





Наши возачи су добро обучени.
Могу истовремено да возе и да псују.



Сељаци се више не свађају преко плота.
Изазивају се на ТВ дуел.



Наши студенти имају избор.
Дипломе могу стицати да се с њима сликају
или да се запосле у иностранству.



Млади пуно не уче.
Припремају се да остану и стечено знање примене
у нашој земљи.



Ђаци су посетили Сајам књига.
Са Интернета ће преписати утиске.



Постао је ђак генерације.
Био је једини основац у свом селу.



Држава унапређује образовни систем.
Повећава број васпитно поправних домова.



Министар се не шали.
За свог саветника је поставио комичара.



Нису туђице потиснуле српски језик.
Стање у српском језику је ОК.



Једва чекамо да нам деца проходају.
Да свако пође на своју страну.



Вукова језичка реформа је превазиђена.
Више се не пише као што се потајно говори.



Наш отпад није за уништавање.
Ми чувамо своје виталне ресурсе.



Професори не злоупотребљавају катедру.
Своја политичка предавања држе нам преко
телевизије.



И књиге изазивају знатижељу.
Код неписмених.



Многи равноправно користе ћирилицу и латиницу.
Потписују се палцем.



Конзервативни родитељи намећу свој пример деци.
Припремају их за будућност.



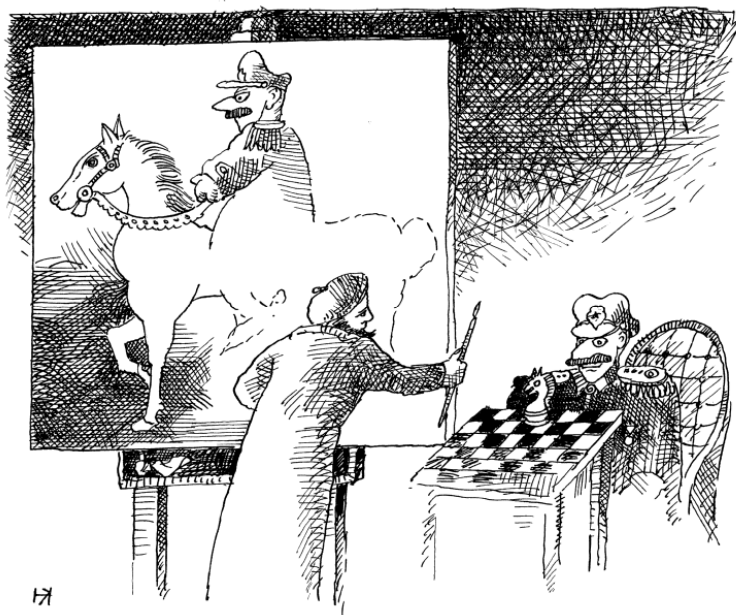
Старији успевају да понекад буду на нивоу са
децом. Међутим, деца брзо напредују.



На високом смо комуникацијском нивоу.
Вешто користимо корумпиране везе.

ОТУЂЕНА ВЛАСТ

Власт није на грбачи народа.
Наша власт је отуђена.





Цар Душан је самозвани силник.
Садашњи силници су своје звање заслужили.



Власт не угњетава послушне појединце.
Само незадовољни народ.



Министри волонтерски обављају
државне функције.
Имају они своја плаћеничка посла.



Нико се од властодржаца није обогатио на власти.
Богатства су се дочепали још као опозиција.



Грађани никако да се окану говора мржње.
И даље критикују власт.



Грађани су потценили власт.
Мисле да јој је довољан мито без корупције.



Бахата власт страхује од народа.
Може јој приредити мирне демонстрације.



У држави није стално безвлашће.
Испрекидано је ванредним стањем.



Нова власт је лако заменила корумпирани режим.
Народ то није ни осетио.



Државна имовина није разграбљена.
Властодршци су је међусобно лавовски поделили.



Грађанима није довољно што им власт ствара
проблеме. Траже још да их она и решава.



Тоталитарна власт брине о своме народу.
Прописује му чак и дане жалости.



Рачунције ће власт освојити на демократским
изборима. Прибројавањем гласова.



Шехерезада је причала само 1001 ноћ.
Није била издржљива као наши заводљиви
политичари.



Властодршци немају сукоб својих интереса.
Држе истовремено и власт и богатство.



Народу не смета што је остао без владе.
Научио је да трпи безвлашће.



Власт од грађана ствара беднике.
А онда их сахрањује о свом трошку.



Власт никоме не остаје дужна.
Чак ни политичким противницима.



Власт је поставила свог заштитника.
Грађанима више неће пасти на памет
да се жале на државу.



Васт је средила затворенике.
Сада ће се побринути и за слободне грађане.



Сви грађани нису миљеници власти.
Нису у крилу владајуће партије.



Само су власт приграбили.
А онда су богатство легално стекли.



Министру су овце на броју.
Званично је саопштено из његовог кабинета.



Код нас више нема гласина
о злоупотребама власти.
Све су се обистиниле.



Грађани могу да вичу „доле влада“.
Као смешни ликови у познатој
Нушићевој комедији.



Министар је свечано отворио нови тоалет.
Да га се народ сећа у великој нужди.



Садашњи властодршци су се раније обогатили.
Економски су подривали стари режим.



Властодршци не држе голу власт.
Приграбили су и богатство.



Мудри народ је препустио покварену власт.
Корумпираним политичарима.



Чанколизи су диктатору изнад колена.
Придржавају му скуте.

КОПИРАНА СТВАРНОСТ

Сатиричару није потребна машта.
Довољно му је да копира стварност.





Сатиричар се прихватио узалудног посла.
Карикира нашу стварност.



Уметник је верно одразио нашу стварност.
Створио је кич.



Песник је опевао властиту жену.
Своју неузвраћену љубав.



Сатиричарима су политичари омиљени ликови.
Они су им стална инспирација.



Хитлер је био уметник, па фашиста.
Код Гинтера Граса је обратно.



Песник је безосећајан.
Пева и кад је народ у жалости.



Подсећамо се старих добрих афоризама.
Захваљујући плагијаторима.



Писац има стила. Лепо се облачи.



Карикатуриста црта нашу стварност без речи.
Оставља нас забезекнуте.



Неки писци нису добили нашу националну пензију.
Радо би се утешили и Нобеловом наградом.



Власт га третира као највећег сатиричара.
Извргнут је и другим омаловажавањима.



Написао је књижевно дело.
А онда му га је критичар растумачио.



Није мирођија у свакој чорби.
Он је само члан свих књижевних жирија.



Објављена је антологија светских глупости.
Многи изостављени су се увредили.



Диви се лепоти свога модела.
Насликао је аутопортрет.



Постао је цењени писац.
Укоричили су га у кожу.



Власт је благонаклона према сатири.
Чак јој се и подсмева.



Сатиричари немају књижевни правац.
Они се баве нашим странпутицама.



Постао је водећи уметник.
Учланио се у владајућу партију.



Афоризам је кратак.
Саздан је од претеривања.



Већи је песник и од Дучића.
Дучић није приграбио толике награде.



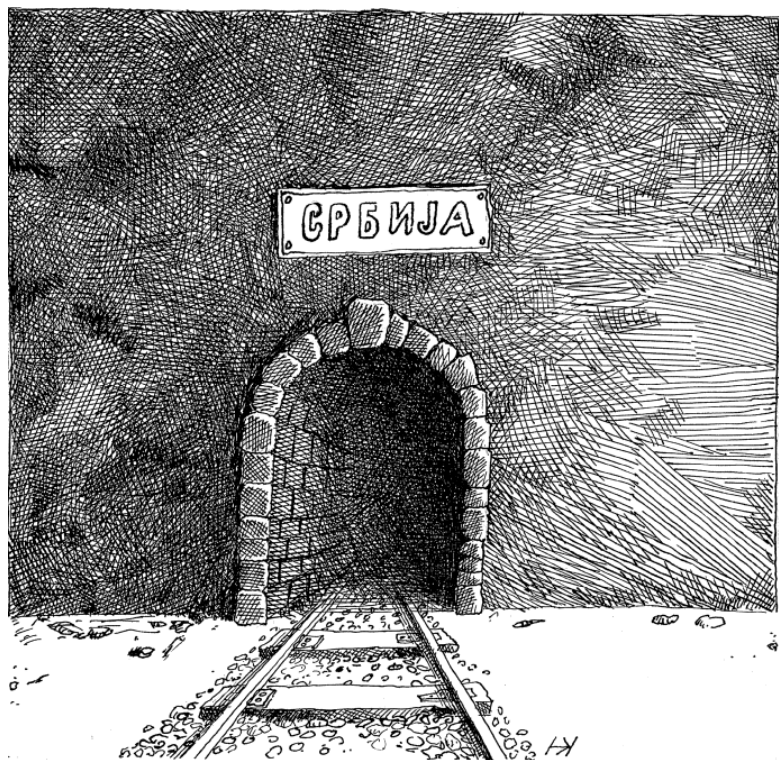
Доказао је да је велики уметник.
Комисији за националну пензију је привео
два сведока.



Режимски писац увек има инспирацију.
Пише на задату тему.

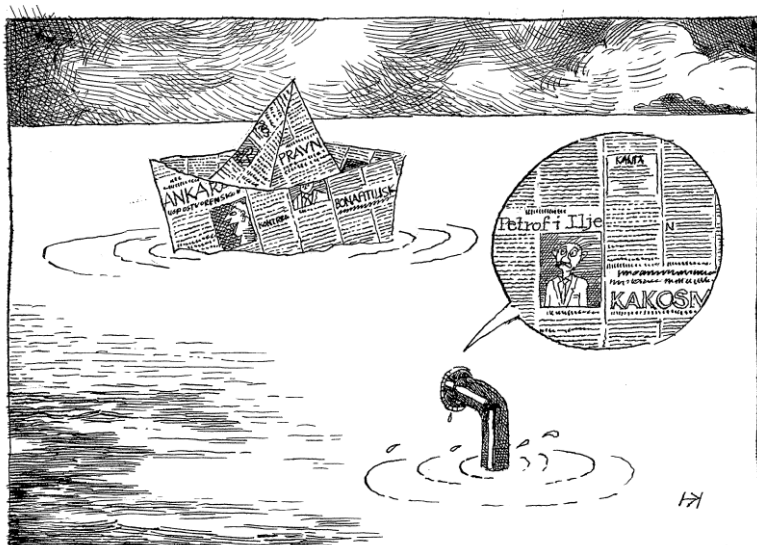


Уместо дела, читају рецензије.
Љубитељи су лепе речи.



ЧЕЖЊИВА ДЕМОКРАТИЈА

Народ је чезнуо за демократијом.
Сада мора да је трпи.





Власт је дискретно увела своје демократске
промене. Не жели да узнемирава јавност.



Имамо демократску јавност.
Можете чак и сами себе демантовати.



Имали смо ратове, глад, земљотресе, поплаве...
Није нас ни њихова демократија заобишла.



У мултиетничкој држави су дата права мањини.
Владајућој.



На нашим изборима нема лажирања.
Унапред се зна победник.



У нашој земљи свако може да освоји власт.
Чак и демократе.



Нема опасности да ће нам провалити
личне податке.
Власт брижљиво чува тајне досијее.



Власт нам је демократска.
Имамо више министарстава силе.



У нашој демократији све је транспарентно.
Нема тајни ни да се понесу у гроб.



Грађани не подлежу једностраној пропаганди.
Пристају да буду свестрано обмањивани.



На државном грбу је двоглави орао.
У сигурним смо канцама.



За демократију Старе Грчке знамо из књига.
Садашњу демократију смо осетили на својој кожи.



Власт сматра да се народ покварио.
Прикључила га је на државни ТВ сервис.



Властодршци немају апсолутну власт.
Деле је са својим другим „ја“.



Ни један наш режим није безличан.
Сваки је наказан.



Код нас су се већ десиле демократске промене.
Више се ничему не надамо.



Лако је политичарима с народом.
Срби су одувек лаковерни.



Левичари и даље делују у нашем друштву.
Могу да се заносе својим идејама.



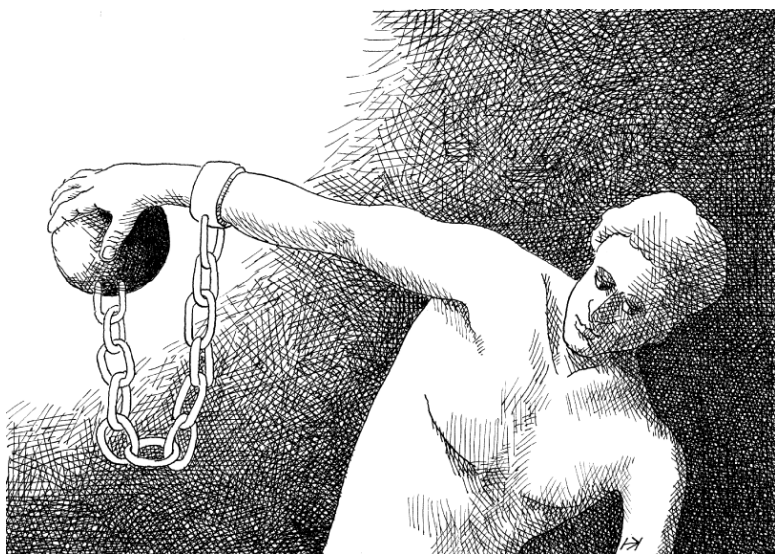
Код нас се зна ред.
Ко год да влада, народ плаћа.



И наш лед пуца.
Пропадамо.

КАЗНЕНИ ПРОСТОР

Наши спортисти су блиски политичарима.
Уверења их не спречавају да мењају
клубске боје.





Фудбалски тим има убојиту навалу.
Предводе је његови навијачи.



Досетили су се како да постану велики клуб.
Стадион им је Маракана, а лево сметало Пеле.



На фудбалској утакмици је било вређања, рушења,
туче. Чак и голова.



Репрезентативни голман је примио гол из даљине.
Дешава се то чак и пацерима.



У нашем фудбалу нису само орлови.
Угнездиле су се ту и друге грабљивице.



Публика више не иде на наше фудбалске утакмице.
Криминалне сцене може да гледа и на телевизији.



Код нас нема мртве сезоне.
Када се не игра фудбал, намештају се избори.



Фудбалери су испали из међународних такмичења.
Али зато, мафијаши су нам светска лига.



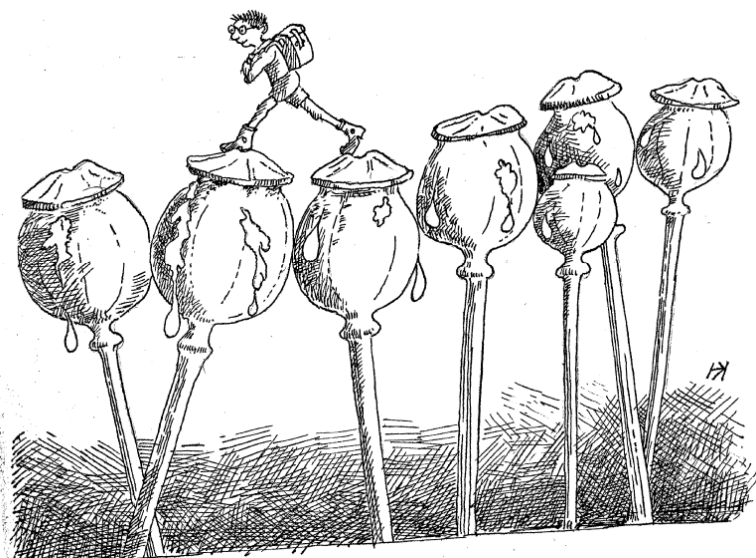
Узалуд је лопта округла.
У намештеним утакмицама нема неизвесности.



За разлику од политике, бокс је племенита
вештина. Боксери међусобно јавно размењују
ударце.

НЕЖЕЉЕНА ДЕЦА

Није нам наталитет у кризи.
Деца нам се чак и нежељено рађају.





Породице се нису распале.
И даље се граде породичне гробнице.



Имамо низак наталитет.
Нема краља ни Тита да кумују деци.



Деца се ретко рађају.
Више немамо коме ни мајку псовати.



Наталитет Срба на Косову је слаб.
Једино нису затајили калуђери.



Стидимо се своје прошлости.
Понашамо се као да нисмо ни постојали.



У Србији је све више килавих.
Једно дете порађа више бабица.



Наталитет нам је слаб. Отац нације је онемоћао.



Све је више секса и све мање новорођене деце.
Секс нам је пресипање из шупљег у празно.



Тито је кумовао сваком деветом детету.
А и сам нам је правио малу децу.



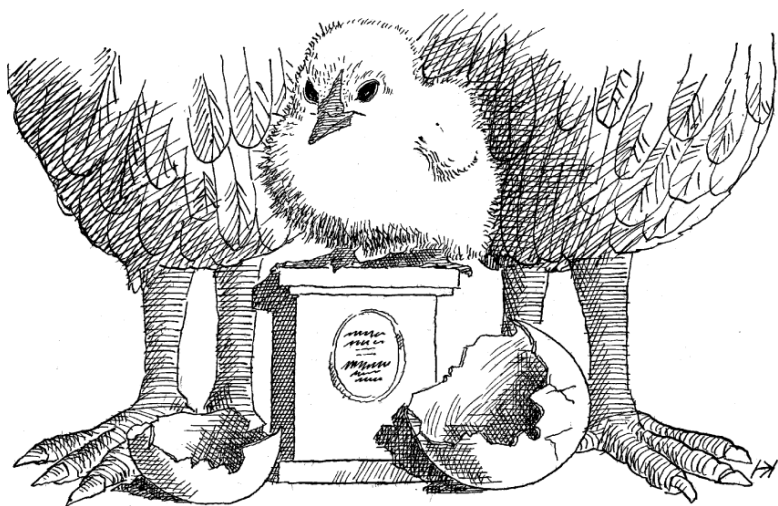
Секс је кориснији од платонске љубави.
Из њега се може нешто и изродити.



Пуно жена не рађа децу.
Оне су нам неискоришћени људски ресурси.

УСПЕШНЕ ЖЕНЕ

И жене могу успети у политици.
Довољно је да су перфидније од мушкараца.





Код нас је женама умањена перспектива.
Не могу више да постану царице, краљице и
председнице пропалих партија.



Жене су на истакнутим положајима.
Тик испод мушкараца.



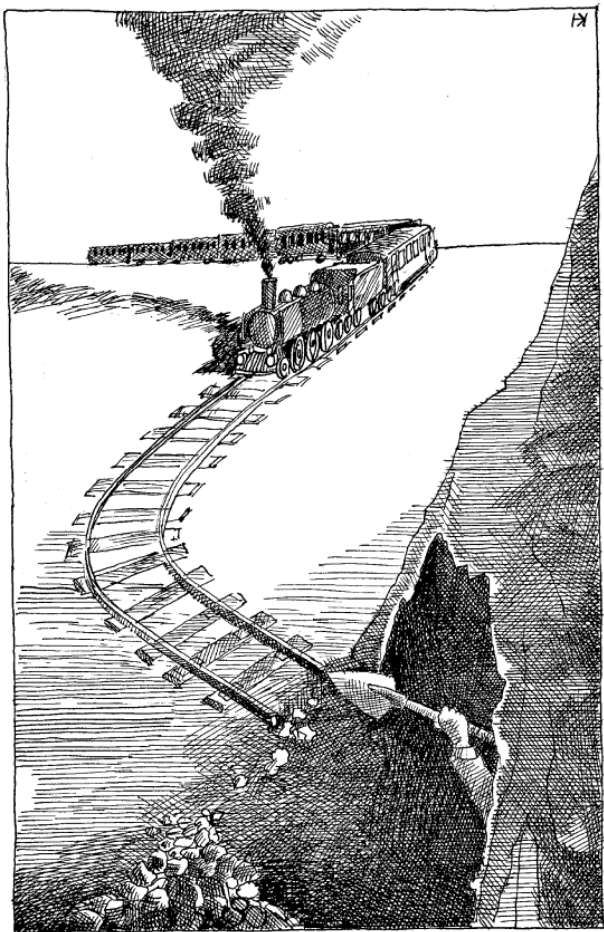
Лако је женама.
Из ове наше јебене ситуације могу да пређу
у друго стање.



Муж је министар, а жена помоћник министра.
Још само да им дете постане портпарол.

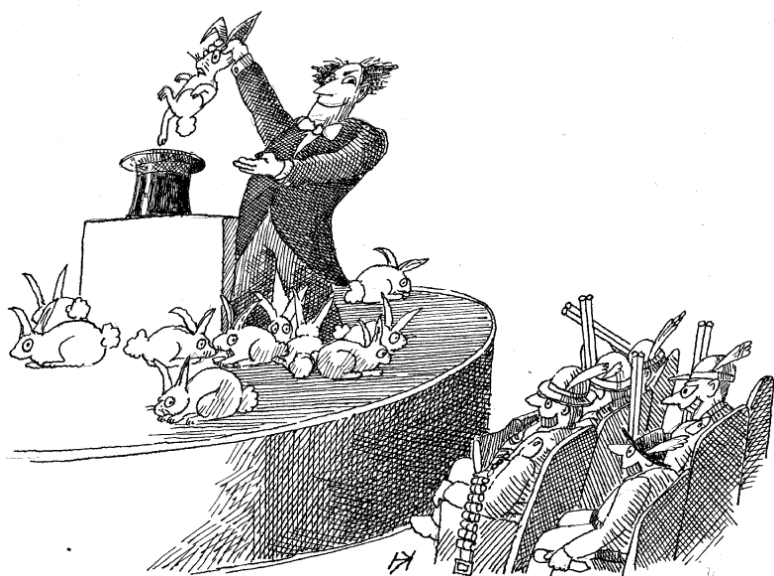


Нема непотизма.
То су наше владајуће породице.



БЛАГОСТАЊЕ

Имамо у изобиљу лажних обећања.
Једино се осећа блага несташница памети.





Приватизација није довршена.
Остале су народне кухиње.



У држави се сузбија дуплирање функција.
Раздвојен је водовод од канализације.



Код нас се смањују поделе међу људима.
Само су још остале владајућа и потлачена класа.



Иза политичког митинга ништа није остало.
После говорника су наступили ђубретари.



И нама је провирила светлост.
Захваљујући делимичном помрачењу Сунца.



Не стагнирамо. Клизи нам тло под ногама.



Двор је отворен за посетиоце.
Нека народ види како се у прошлости
тешко живело.



Разбацујемо ђубре. Имамо га у изобиљу.



Народ је свега сит.
Из четничких и партизанских кухиња.



Слепци нису при рођењу заплакали.
Срећом, нису угледали овај свет.



У нашем друштву нема ноћних привида.
Чуда се догађају свакодневно.



Код нас се за опстанак води рововска борба.
На живот и смрт.



Еколошка смо држава.
Сликари налазе богатство мотива
за мртву природу.



Наши мудраци не траже човека помоћу свеће.
Они расписују потернице.



Грађани су потиснути на маргину.
Не могу се они мерити са мафијашима.



У земљи пламте пожари.
Код нас је пуно ветропира.



Све је приватизовано.
Само су непријатељи народни.



Извлаче земљу из стагнације.
Властодршци су решили да прво народу
помере памет.



Код нас има свега, од игле до локомотиве.
Иглама се боцкамо, а локомотиве нам брекћу.



Адаптирају гробље.
Мртвима се побољшава стандард.



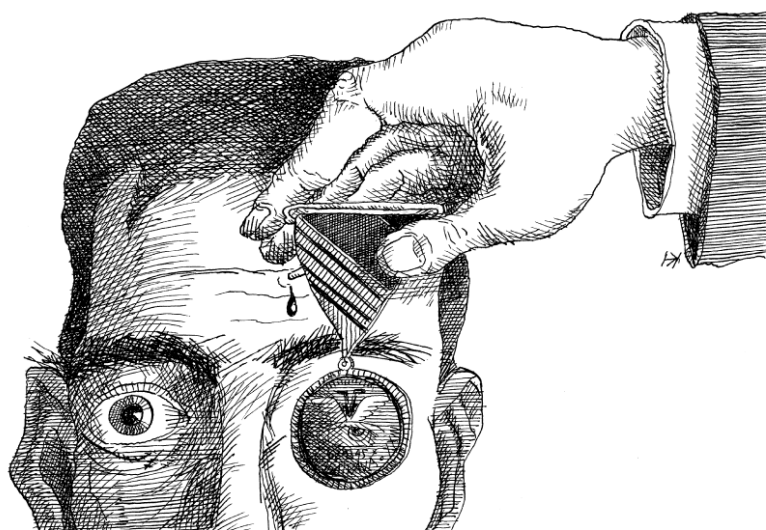
Незапослени, Роми, хомосексуалци, маргиналци,
имају свој дан. Наш народ има своје изгубљене
године.



Србији не помажу мостови.
Она има непремостиве тешкоће.

КАРАКТЕРИ

Нисмо верски искључиви.
Осим што се крстимо, ми се јачима и клањамо.





И људи и животиње имају цара.
Али, само људи имају дворске будале.



Не разговарам с ближњима.
Испразниле су ми се батерије.



Човек и мајмун су били на истом нивоу.
А онда је човек пао на ниске гране.



Наркомани су као држава.
И они имају честе кризе.



Поплаве смо дочекали спремно.
Направили смо пропусте.



За разлику од профитера,
грађани су лажне патриоте.
Остали су и без своје земље.



Постали смо хладнокрвни и у садашњим
тешким ситуацијама.
Леди нам се крв у жилама.



Људи се лако емотивно празне.
Срећом, допуњују их електрошоковима.



Животиње су под стресом.
Дресирају их да се понашају као људи.



Људи су нестрпљиви.
Не могу да сачекају ни сто година до своје смрти.



Многи људи остају верни првим корацима.
Читав живот посрћу.



Дављенику су скратили муке.
Измакли су му сламку спаса.



Младић је преко улице превео старца.
За слепца је то било чудо невиђено.



Људи никада не сазнају своју величину.
Праву меру им узимају гробари.



Млади умиру у изобиљу.
Убризгавају себи прекомерну дозу.



Људе је тешко проценити.
Варира им специфична тежина.



Грађани ремете редове. Падају у несвест.



Нашим грађанима не сметају погубне врућине.
Они не излазе из своје сенке.



Има аморалних људи.
Срећом, допуњују их они са двојним моралом.



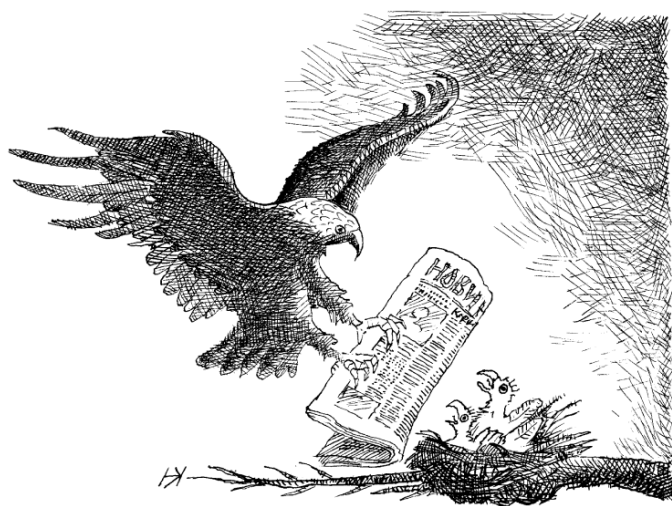
Грађани у нужди ће стићи до своје рупе.
Потребно је да стисну петљу.



Грађани презиру шпијунирање.
Служе се анонимним дојавама.

СМЕШНА ЗБИЉА

Тоталитарни режим ће бити заведен
у целој земљи.
Није праведно да неким од нас буде боље.





Пензионери сами себи увећавају пензије.
Стављају их под лупу.



Радници траже повећање плата, а затвореници
смањење казни. Удовољиће им се када усагласе
захтеве.



Млади нам лако успевају у иностранству.
Немају помоћ своје државе.



Имамо независне медије.
Пишу као „Вашингтон пост“.



Нису летећи тањира измишљотина.
То је прибор за јело небеских Срба.



Организован је скуп старих и нових дипломата.
Састали су се очеви са татиним синовима.



У нашем друштву нема отпадника.
Одмах их уклањамо.



Дивљи градитељи зидају на готовим темељима.
На рупама у закону.



Новине нас застрашују.
Доносе читуље, црну хронику и изјаве политичара.



И Телевизији се каткада поткраде грешка.
Емитује немонтирани материјал.



Грађани радознано читају јутарње новине.
Да виде шта им се преко ноћи десило.



Верници посте.
Далеко више грађана испашта.



Међу рушилачким демонстрантима су и хулигани.
Да нам успоставе нови поредак.



Код нас су пензионери докони.
Баве се чак и политиком.



У земљи влада урбани хаос.
Једино су искључења воде и струје планска.



Наше трке нису без циља.
Одакле почну, ту се и завршавају.



Тешко је утврдити границу између живота и смрти.
Код нас је живот чудо невиђено.



Београд нема Волт стрит.
Али има пљачкаше банака.

ОЈ СРБИЈО, МЕЋУ СИЛАМА

Не пише нам се добро. Али нам се пише добра сатира! Доказ за ову нескривену тврдњу је и овај нови рукопис сатиричних афоризама Мирослава Средановића под непретенциозним насловом *Смешна збиља*. Ако је наслов непретенциозан, садржај рукописа је претенциозан толико да претенциознији тешко може бити. А толико црн ни Средановић неће да буде, већ црнило својих мисли прекрива седим власима, претварајући се (од мисли до мисли) у мудру херцеговачку старину.

Ово је пета књига афоризама Мирослава Средановића, којом се он, збијајући редове мисли, сврстава у ред најплоднијих српских афористичара. Ова збирка показује непресушност његовог духовитог изворишта, у којем се све око њега огледа у свој неодољивој отуђености. Показује да је он сам, што старији, све храбрији, и да више нема тог цензора који ће га уставити, јер живимо у најбољем од свих светова – за сатиру.

Време је убиствено. И не само да нас све погађа, већ нас и све разноси. Време се убило и за сатиру. И Мирослав Средановић то обилато користи. Као кактус, пустио је корен у нашу пустињу и разбодљао се.

Некада је лирик певао о Србији међу шљивама, као о песми међу народима; данас, ево, сатиричар Средановић пише о Србији међу силама као о једином пре-

осталом слободном делу света, за коју се и најмоћнији, у свакој прилици коју створе, труде да не буде велика, а велика је ма колико да је мала.

Од Јувенала до данас тешко је сатиру не писати. Поготово данас. Тако је настао овај рукопис, у свему апокрифан колико и тачан. Све што нас је раније снашло – у овом је рукопису. Све што нас сад сналази – живимо прочитани. А све што ће доћи предосећено је, да се не може никако избећи, а и вође то не би никако дозволиле.

Већ уводни афоризам у овом Средановићевом рукопису указује на велики српски парадокс – да Србију, од велике до мале, данас највише воле сатиричари, и да се једини усуђују да то на сва уста прецизно кажу без обзира на последице и по Србију и по њих.

И у пратећим афоризмима Србија је дата сажета, али не на међународни захтев. Дата је без граница које се не могу одредити. Пукла у људима. Душевна, ако се изузме већина проданих душа. Србија се овде брани од свих што је споре, сем сатиричара.

У претходним књигама Средановић се показао као духовит и непогрешив пророк, гледајући како нас воде, не губећи из вида оне који нас воде, прорицао је да нас не чека ништа добро. Сад кад нас је то стигло и када су нас довели до ничег доброг и још горег, он осећа очај уместо сатисфакције, који опет превладава парадоксима. Ту је тајна формула по којој је настао овај рукопис. Због тог, овако превладаног очаја, ову књигу би требало преписивати свима који смо под сличним симптомима, али са строго прописаним начином употреба због опасности од предозирања.

У овом рукопису смо ми. Ма како да смо изопачени, ипак се лако препознајемо. То је наш живот, са свим заменама за њега. Не знамо од чега живимо, а не питамо се зашто. Живимо у привиду, то је наша демократска реалност, под власти коју смо бирали тајно – због стида. Допали смо онима које смо заслужили. Они су тога свесни – тешко нама. На све смо пристали, сем на себе.

У овим афоризмима превладава национална свест са којом је писана.

Рукопис је сигурније организован у односу на претходне Средановићеве књиге. Али у тој организацији нема ни чврсте руке, ни дрила.

Не пише нам се добро. Али се пише добра сатира.

Зато препоручујем овај Средановићев рукопис за штампање и читање. Дакле: Уредниче, тискај! Читаоче, читај и дај даље.

Милован Витезовић

СВОЈЕРУЧНА БЕЛЕШКА О ТЕКСТОПИСЦУ



Старог је кова. Рођен је у првој половини прошлог века. У Требињском крају. Некадашњој Травунији.

Мајка му надену име властодржачко. Мирослав. Тај је Захумљем владао. И Јеванђеља је писао.

На крштењу је попа на грех навео. Прота се омрсио. На покладе.

Отац му је показао како се десном руком крсти. Са три прста. Живот га је касније научио да се крсти и другом руком. Левом.

Није чистокрван. Мешане је крви. Српске и црногорске.

Рано су му успостављали дијагнозе. Доктор Леви му је спасавао живот. Бедни.

Није био храбар. Од усташа је бежао. У дедовину. У Црну Гору. Био је претеча садашњих мафијаша. Што се по свету крију.

Као дете је био у збеговима. Рано је постао љубитељ природе. И припадник покрета. Еколошког.

Са змијама шаркама је спавао. Бестидницама. Без кошуљице. У пећинама херцеговачким.

Пси су га ујели. Непозван се умешао. Да их развађа.

Учитељ га је шибао. Због воћа. Зеленог. Казна колективна. Метода васпитна. Макаренкова.

Кости је ломио. Ноге, руке, ребра вита. На фудбалу. Не зна да дрибла. На леду уличном. Не зна да балансира. У кади. Научио је у кориту да се купа.

Школе је учио у иностранствима. У Црној Гори и Босни и Херцеговини. Дипломе није нострификовао.

У пропалу партију су га примали. Тајно. Сада миљеници владајућих партија бежеве носе. Јавно.

Све што је имао, са собом је носио. Да га лакше покраду.

Државне банке су га спасиле. Да не постане профитер. Тајкун. Заробиле су му штедњу. Девизну.

Пред афричким врачом је седео. Ногу прекрштених. Прорицао му је судбину. Црну.

Преци му и нису нешто славни. Јавно су их ка-
жњавали. На трговима требињским. Намицали су им
омче. На вешалима царским. Аустријским. Да народ за-
страше.

Отац му је био кнез. Моћник. Локални. С такви-
ма су Турци лако на крај излазили. Главе су им одсеца-
ли.

Брат му је за четири године пет пута крварио у
борби за ослобођење земље. Окупаторе није мрзео на
верској и расној основи.

Други брат, краљевски официр је био узалудан
борац. Дозволио је да га заробе на Косову. Четири рат-
не године се излежавао у немачком логору. У логору је
доживео радост, када су савезнички авиони небо замра-
чили.

Ни у школи није волео да одговара на питања.
Провокативна. Чуvari пропале државе су га силом при-
водили. На аудиовизуелно саслушавање.

Пред улазом у Културни центар своје земље у
Паризу, белосветски терористи су му приредили дочек.
Пропустили су га кроз своје шаке.

Пред њиховим краљевским величанствима на-
трашке је ходио. Да им грешан леђа не окрене.

Дуго се служио језиком дипломатским. Двосми-
сленим. А онда је почео да сатиру пише. Алегоријску.

Изблиза је видео сатиричаре српске. Живе. Нај-
веће. Није их пристрасни жири бирао. Сами су се про-
гласили.

Познавао је Влада Булатовића – Виба. И у кућу
му је залазио. За садашње великане Булатовић је мртав.
Одавно.

Овај скрибоман је издао четири књиге афоризама. Рецензент му је, поред проф. др. Ратка Божовића, Милована Вржине и проф. др. Радомира Животића, био и Милован Витезовић. То је исти онај Витезовић чији афоризам гласи: „Хоћеш ли да ти кажем шта мислим о твојој књизи, или да останемо пријатељи.“

Осим афоризама, објављује и кратке приче и поезију. Да завара траг. Неко би још могао помислити и да је свестран.

Афоризми су му превођени. Са очевог на матерњи језик.

Заступљен је у антологијама, енциклопедијама, лексиконима, изборима афоризама. Пришљамчио се уз боље од себе.

Не одриче се својих заблуда. И даље пише.

Деца му живе у неком другом свету. У расејању.

Он у Београду животари свој живот. Транзициски.

САДРЖАЈ

Велика Србија	5
Великосрби	11
Територијалне претензије	17
Међународни положај	25
Часни суд	33
Симулирана одбрана	41
Предусретљива полиција	49
Угледне личности	57
Увиђавни богаташи	65
Сузбијена незапосленост	71
Социјална правда	77
Добродошле избеглице	85
Непоткупљиви посланици	89
Легендарни државници	97
Џет-сет	105
Задојени политичари	111
Просвећени кадрови	119
Отуђена власт	125
Копирана стварност	133
Чежњива демократија	141
Казнени простор	147
Нежељена деца	151
Успешне жене	155

Благостање	159
Карактери	165
Смешна збиља	171
Милован Витезовић : <i>Ој Србијо, међу силама</i>	177
Својеручна белешка о текстописцу	181

Мирослав Средановић
СМЕШНА ЗБИЉА

1. издање

<i>Рецензент</i>	Милован Витезовић
<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Карикатуре</i>	Новица Коцић
<i>Коректура</i>	Љиљана Оташевић Дејана Јовановић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Штампа</i>	„Скрипта интернационал“, Београд
<i>Тираж</i>	200
<i>ISBN</i>	978-86-7974-184-4

www.alma.rs
www.aalma.co.rs
almabg@sezampro.rs

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–84

СРЕДАНОВИЋ, Мирослав

Смешна збиља / Мирослав Средановић. – Београд :
Алма, (Београд : Скрипта интернационал). – 1. изд. – 187 стр.
; 21 цм. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд] ; књ.
93)

Тираж: 200. – стр. 177-179: Ој Србијо, међу силама /
Милован Витезовић. – Својеручна белешка о текстописцу:
стр. 181-184.

ISBN 978-86-7974-184-4

COBISS.SR–ID 177705484